

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a JUDr. Aleše Korejtky ve věci **žalobce: P.L.,** bytem „X“, **zastoupeného Mgr. Martinem Chludem, advokátem,** se sídlem Palackého třída 802, 537 01 Chrudim, proti **žalovanému: Krajský úřad pro Pardubický kraj,** se sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.3.2016, č.j. KrÚ 19852/2016/OŽPZ/Bo,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Rozhodnutím žalovaného uvedeným ve výroku tohoto rozsudku bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Hlinsko, orgánu ochrany zemědělského půdního fondu (dále i „OZPF“) ze dne 25.1.2016, č.j. Hl 1709/2016/OŽP, spis. zn. S-OŽP-/ZPF-141/2015, kterým byla žalobci stanovena povinnost zaplatit podle ust. § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu (dále „zákon o ochraně zemědělského půdního fondu“ nebo jen „zákon OZPF“) odvody za trvalé odnětí půdy ze

zemědělského půdního fondu pro parcelu č. X v k.ú. X, o výměře 0,8437 ha, za účelem „výstavby volnočasového zařízení Medkovy Kopce“, ve výši 419 920,02 Kč.

Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu podle části třetí, hlavy II., dílu 1. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), přičemž žaloba byla podána ve smyslu ust. § 72 odst. 1 s.ř.s. včas.

Žalobní body:

Žalobce namítá, že je napadené rozhodnutí nezákonné a uvádí následující žalobní body.

V první řadě namítá, že žalovaný nesprávně potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterým byl žalobci nesprávně předepsán odvod za trvale odnímanou zemědělskou půdu o 498 m² větší, než byla skutečná výměra pozemku žalobce. Dále namítá, že žalovaný v rozporu s § 89 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) v rozsahu této námitky uvedené v odvolání správnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nepřezkoumal. V souvislosti s tím žalovaný nezjistil skutečný stav věci a rozhodnutí z něj tak nevychází. Žalobce uznává, že dne 11.1.2014 podal žádost o vydání souhlasu k trvalému odnětí půdy ze ZPF na celou předmětnou pozemkovou parcelu, resp. na její zbývající část, když dne 29.6.2012 vydal správní orgán na žádost žalobce souhlas s vynětím části tohoto pozemku ze zemědělského půdního fondu (dále jen „ZPF“) o výměře 0,4550 ha. Žalobce ale v žádosti nesprávně uvedl, že žádá o souhlas s vynětím zbývající jeho části o výměře 0,3887 ha, ačkoliv předmětný pozemek měl celkovou výměru 0,7939 ha, a v druhé žádosti tak mělo být žádáno pouze o vynětí ze ZPF části pozemku o výměře 0,3389 ha, díky čemuž byl vydán souhlas s vynětím ze ZPF o výměře 498m² větší, než byla skutečná výměra pozemku v době podání žádosti. Žalobce tvrdí, že výměra předmětného pozemku byla ke dni podání druhé žádosti (11.1.2014) menší, což žalobce přehlédl, ale neměl to přehlédnout správní orgán prvního stupně ani žalovaný, vydaný souhlas s odnětím je tak dle žalobce nulitní a nesprávné a nezákonné je i rozhodnutí žalovaného, když tuto skutečnost neověřil.

Dále žalobce namítá, že se žalovaný řádně nezabýval námitkou žalobce, že mu byl předepsán odvod za trvale odnímanou zemědělskou půdu, ačkoliv od části stavebního záměru upustil a tento nebyl realizován, konkrétně se jedná o stavbu systému vsakování. Žalovaný k tomu uvedl, že pokud žalobce nehodlá využít část odnímané půdy, měl se odvolat proti stavebním rozhodnutím nebo požádat o jejich změnu, žádné rozhodnutí měnící stavební záměr žalobce doručeno nebylo. Žalobce namítá, že správnímu orgánu prvního stupně bylo doručeno usnesení měnící záměr žalobce a to usnesení Městského úřadu Hlinsko, odboru životního prostředí, ze dne 7.12.2015, č.j. Hl 23895/2015/OŽP, o zastavení stavebního řízení na část záměru žalobce, které však žalovaný nevzal vůbec v úvahu.

Dále žalobce namítá, že správní orgán prvního stupně rozhodl o odvodech ve spojeném řízení, když na základě první žádosti měl rozhodnout dle § 11 odst. 2 zákona OZPF platného v období od 1.4.2012 do 1.1.2013 *v návaznosti na pravomocné rozhodnutí vydané podle zvláštních právních předpisů*, a u druhé žádosti ve znění platném od 1.1.2013 do 1.5.2014 *po zahájení realizace záměru*. Povinností správního orgánu prvního stupně potažmo i žalovaného tak bylo zabývat se, zda má na výši odvodů vliv změna zákona OZPF.

Dále žalobce namítá nezákonnost místního šetření, když tento důkaz byl dle žalobce opatřen před zahájením řízení o odvodech a způsobem, který není v souladu se zákonem, když o jeho provedení nebyl žalobce včas vyrozuměn a poučen o tom, že se ho může zúčastnit. Takto zjištěné závěry nelze považovat za důkaz dle ust. § 51 správního řádu. Rozhodnutí o odvodech i žalované rozhodnutí tak nevycházejí ze stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, když nebyl zjištěn skutečný stav věci ohledně realizace záměru povoleného rozhodnutím stavebního úřadu o změně stavby před jejím dokončením ze dne 27.1.2014.

Žalobce je s ohledem na výše formulované žalobní námitky přesvědčen, že žalované rozhodnutí je nezákonné, proto navrhl jeho zrušení včetně předcházejícího rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 10.8.2016 setrval na závěrech uvedených v žalovaném rozhodnutí. Vyjádřil se tak, že nezpochybňuje závazná stanoviska, vyjádření nebo rozhodnutí jiných správních orgánů, která předcházela rozhodnutí o odvodech za trvalé odnětí zemědělské půdy, přičemž z nich a ze skutečného stavu terénu na předmětném pozemku při rozhodnutí vycházel. Uvádí, že vychází ze závazných stanovisek k trvalému odnětí půdy č.j. HI 12403/2012/OŽP a HI 1229/2014/OŽP, ve kterých orgán OZPF vycházel při výpočtu z ploch požadovaných v žádostech. První závazné stanovisko řešilo výměru 0,4450 ha, druhé 0,3887 ha, tedy jde v součtu o 0,8437 ha, což je výměra předmětné parcely č. X v k.ú. X v době podání obou žádostí. To, že parcely mohly být následně rozděleny či přecíslovány, orgány OZPF z důvodu nepřislušnosti neřeší. Pokud žalobce nechtěl využít část odnímané půdy, mohl se odvolat proti rozhodnutím stavebního úřadu č.j. HI 12403/2012/OŽP (žalovaný měl zřejmě na mysli HI 17585/2012/SÚ) a č.j. HI 1604/2014/SÚ, nebo požádat o změnu těchto rozhodnutí, protože v těchto rozhodnutích stavební úřad stanovil výměru stavebního pozemku. Zároveň žalovaný zdůraznil, že na základě místního šetření dne 26.10.2015 na předmětném pozemku bylo zjištěno, že celý pozemek je využit stavební činností a oplocen. Na základě zjištěných faktů a předchozích rozhodnutí správního orgánu neměl žalovaný jinou zákonnou možnost než stanovit odvody na celou plochu záměru, tj. na 0,8437 ha. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Rozhodné okolnosti projednávané věci:

Ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal dne 27. 6. 2012 Městskému úřadu Hlinsko jako příslušnému orgánu ochrany zemědělského půdního fondu žádost o udělení souhlasu s trvalým odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu za účelem výstavby „volnočasového zařízení Medkovy Kopce“ na část parcely č. X v k. ú. X, navrhovaná odnímaná výměra byla 0,4550 ha, když výměra parcely č. X v k.ú. X ve vlastnictví žalobce (dále jen „předmětný pozemek“ nebo „předmětná parcela“) byla v době podání žádosti 0,8437 ha. Městský úřad Hlinsko, OZPF, vydal v návaznosti na tuto první žádost žalobce o udělení souhlasu s trvalým odnětím ze zemědělského půdního fondu závazné stanovisko (souhlas) k trvalému odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu dle § 9 odst. 6 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, v platném znění, dne 29. 6. 2012, č.j. HI 12403/2012/OŽP, ve kterém byly stanoveny podmínky a byla uvedena orientační výše odvodů a to 46,62 Kč/m². V návaznosti na to vydal Městský úřad Hlinsko, stavební úřad, rozhodnutí o dodatečném

povolení stavby dne 12. 9. 2012 pod č.j. Hl 17585/2012/SÚ, ve kterém bylo v souladu s § 10 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu zapracováno závazné stanovisko Městského úřadu Hlinsko, OZPF, č.j. Hl 12403/2012/OŽP ze dne 29. 6. 2012. Rozhodnutí stavebního úřadu nabylo právní moci dne 5. 10. 2012, správní orgán tak postupoval dle oceňovací vyhlášky platné od 1. 1. 2011. Dne 11. 1. 2014 podal žalobce na část pozemku předmětné parcely č. X další žádost o udělení souhlasu s trvalým odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu za účelem výstavby „volnočasového zařízení Medkovy Kopce“, přičemž navrhovaná odnímaná výměra činila 0,3887 ha, tedy dle žádosti žalobce zbývající část výměry předmětného pozemku ve vlastnictví žalobce. Žalobce odůvodnil žádost změnou rozsahu zamýšleného areálu na celý pozemek. V návaznosti na tuto druhou žádost žalobce vydal Městský úřad Hlinsko, OZPF, pod č.j. Hl 1229/2014/OŽP ze dne 20. 1. 2014 závazné stanovisko (souhlas) k trvalému odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu dle § 9 odst. 6 tehdy platného zákona, včetně stanovení podmínek a uvedení orientační výše odvodů 53,46 Kč/m². Rozhodnutí stavebního úřadu nabylo právní moci dne 25. 2. 2014, správní orgán tedy postupoval dle oceňovací vyhlášky platné od 1. 1. 2014. Následně Městský úřad Hlinsko, stavební úřad, vydal ve věci dne 27. 1. 2014 pod č. j.: Hl 1604/2014/SÚ rozhodnutí o změně stavby před jejím dokončením, ve kterém do podmínek zapracoval v souladu s § 10 zákona závazné stanovisko Městského úřadu Hlinsko, OZPF, č.j. Hl 1229/2014/OŽP ze dne 20. 1. 2014.

Městský úřad Hlinsko, odbor životního prostředí provedl dne 26. 10. 2015 na předmětném pozemku ve vlastnictví žalobce č. X v k. ú. X místní šetření (zápis ze dne 26.10.2015, č.j. Hl 21481/2015OŽP). Z pořízené fotodokumentace, která je součástí správního spisu, vyplývá, že předmětný pozemek je oplocen a nachází se na něm stavba „Pekla“ s terasou, přístupové komunikace, zpevněné plochy a plochy ke stání vozidel, cihelno-kamenné stavby, kamenný val a deponie zeminy. Městský úřad Hlinsko, OZPF, dne 25. 11. 2015 pod č.j. Hl 23504/2015/OŽP ve smyslu ust. § 140 odst. 1 správního řádu spojil z moci úřední usnesením obě řízení ve věci vydání rozhodnutí o odvodech za trvalé odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu dle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně zemědělského půdního fondu. Dne 25.11.2015 Městský úřad Hlinsko, OZPF stanovil lhůtu 7 kalendářních dnů ode dne doručení tohoto usnesení, jako lhůtu dokdy může žalobce navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy ve správním řízení (č.j. Hl 23537/2015/OŽP). Proti tomuto usnesení se žalobce dne 11.12.2015 odvolal, odvolání bylo odvolacím orgánem zamítnuto dne 9.3.2016 (KrÚ 19298/2016/OŽPZ/Bo).

Žalobce dne 13. 1. 2016 oznámil Městskému úřadu Hlinsko, OZPF, že podle něho nastaly podmínky pro částečné zastavení řízení z důvodu nadbytečného rozhodování o odnětí části půdy vztahující se k nerealizovanému záměru. Městský úřad Hlinsko, OZPF, dne 25. 1. 2016 pod č.j. Hl 1709/2016/OŽP, stanovil konečnou výši odvodů rozhodnutím dle § 11 odst. 1 písm. a) zákona OZPF (platného do 31.3.2015) ve výši 419 920,02 Kč za odnímanou výměru 0,8437 ha. Proti tomuto se žalobce dne 8.2.2016 odvolal a následně vydal žalovaný potvrzující rozhodnutí, které je napadáno žalobou.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí v souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s., po veřejném projednání věci.

Dle ust. § 9 odst. 1 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu k odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro nezemědělské účely je třeba souhlasu orgánu ochrany zemědělského půdního fondu, který je nezbytný k vydání rozhodnutí podle zvláštních předpisů, s výjimkou případů uvedených v odstavci 2.

Podle ustanovení § 9 odst. 6 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu (ve znění do 31.3.2015) orgán ochrany zemědělského půdního fondu posoudí žádost a její přílohy a shledá-li, že půda může být odňata ze zemědělského půdního fondu, vydá k tomuto odnětí souhlas, ve kterém zejména a) vymezí, kterých pozemků nebo jejich částí se tento souhlas týká, b) stanoví podmínky nezbytné k zajištění ochrany zemědělského půdního fondu, c) schválí plán rekultivace podle odstavce 5 písm. e), popřípadě stanoví zvláštní režim jeho provádění z hlediska časového plnění a ukončení prací, jsou-li pro to zvláštní důvody při lomové (povrchové) těžbě uhlí nebo při geologickoprůzkumných pracích, zejména u velmi hlubokých vrtů, d) vymezí, zda a v jaké výši budou předepsány odvody za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu.

Podle ust. § 10 odst. 1 zákona OZPF souhlas k odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu vydaný podle § 9 odst. 6 je závaznou součástí rozhodnutí, která budou ve věci vydána podle zvláštních předpisů. Žadatel je povinen plnit podmínky v něm stanovené ode dne, kdy tato rozhodnutí nabyla právní moci, popřípadě ve lhůtách v nich určených. Platnost vydaného souhlasu je totožná s platností těchto rozhodnutí a prodlužuje se současně s prodloužením jejich platnosti podle zvláštních předpisů.

Podle ust. § 11 odst. 1 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu (ve znění do 31.3.2015) ten, v jehož zájmu byl vydán souhlas k odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu (§ 9 odst. 6), je povinen zaplatit odvod ve výši stanovené podle přílohy tohoto zákona, je-li odnímána zemědělská půda nebo půda dočasně neobdělávaná (§ 1 odst. 2) a) trvale pro účely, kterými bude provedena nevratná změna znemožňující zemědělské využití zemědělského půdního fondu; pro účely tohoto zákona se tím rozumí umístění stavby pevně spojené s pozemkem, důlního či těžebního díla (lomu, dolu, otvírky pro těžbu šterkopísku apod.) nebo provedení terénní úpravy, která vyžaduje skryvku půdy na dotčených pozemcích, b) dočasně (§ 9 odst. 3). Podle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení o výši odvodů za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu rozhodne orgán ochrany zemědělského půdního fondu podle přílohy k tomuto zákonu v návaznosti na pravomocné rozhodnutí vydané podle zvláštních předpisů. Výše odvodů je odvislá od tříd ochrany zemědělského půdního fondu (dále jen „třídy ochrany“). Třídy ochrany jsou kritériem kvality půdy a stanoví je Ministerstvo životního prostředí vyhláškou. Část odvodů ve výši 75 % je příjmem státního rozpočtu, 15 % je příjmem rozpočtu Státního fondu životního prostředí České republiky a 10 % je příjmem rozpočtu obce, v jejímž obvodu se odnímaná půda nachází. Odvody, které jsou příjmem rozpočtu obce, mohou být použity jen pro zlepšení životního prostředí v obci a pro ochranu a obnovu přírody a krajiny.

Městský úřad Hlinsko, OZPF jako správní orgán prvního stupně při stanovení odvodů dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně zemědělského půdního fondu ve svém rozhodnutí vycházel z žalobcem předložených podkladů, a to především z žalobcem podaných žádostí o udělení souhlasu s trvalým odnětím ze zemědělského půdního fondu, závazných stanovisek příslušného orgánu ochrany zemědělského půdního fondu a navazujících stavebních rozhodnutí a z místního šetření provedeného dne 26.10.2015. Jak

vyplývá ze správního spisu, žalobce Městskému úřadu Hlinsko jako příslušnému orgánu ochrany zemědělského půdního fondu podal dvě žádosti o udělení souhlasu s trvalým odnětím ze zemědělského půdního fondu za účelem výstavby „volnočasového zařízení Medkovy Kopce“ týkající se parcely ve vlastnictví žalobce č. X v k. ú. X. První podal žalobce dne 27. 6. 2012, když navrhovaná odnímaná výměra byla 0,4550 ha. Druhou žádost podal žalobce dne 11. 1. 2014, odnímaná výměra byla 0,3887 ha. Městský úřad Hlinsko, OZPF, vydal v návaznosti na tyto žádosti žalobce závazná stanoviska (souhlasy) k trvalému odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu dle § 9 odst. 6 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, v platném znění, dne 29. 6. 2012, č.j. HI 12403/2012/OŽP a dne 20. 1. 2014, č.j. HI 1229/2014/OŽP. Městský úřad Hlinsko, stavební úřad, vydal v návaznosti na to ve smyslu ust. § 10 odst. 1 zákona OZPF rozhodnutí o dodatečném povolení stavby dne 12. 9. 2012 pod č.j. HI 17585/2012/SÚ, a rozhodnutí o změně stavby před jejím dokončením ze dne 27.1.2014, č.j. HI 1604/2014/SÚ. V těchto rozhodnutích byla do podmínek v souladu se zákonem OZPF zapracována výše uvedená stanoviska (souhlasy). Závazná stanoviska k trvalému odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu stanovují podmínky a uvádějí orientační výše odvodů. Právě z uvedených závazných stanovisek a stavebních rozhodnutí, v kterých jsou zapracována závazná stanoviska orgánu OZPF, správní orgán prvního stupně, potažmo i žalovaný v souladu s ust. § 11 odst. 2 zákona OZPF při rozhodnutí o odvodech vycházely.

V této souvislosti žalobce namítá, že o odvodech nemělo být rozhodnuto ve spojeném řízení dle ust. § 140 odst. 1 správního řádu, když zákon OZPF byl v mezidobí první a druhé žádosti žalobce novelizován. Žalobce uvádí, že ohledně první žádosti žalobce mělo být rozhodnuto dle ust. § 11 odst. 2 zákona OZPF ve znění platném od 1.4.2012 do 1.1.2013 a o druhé žádosti žalobce ve znění platném od 1.1.2013 do 1.5.2014, tedy po zahájení realizace záměru. Podle ust. § 11 odst. 2 věty první zákona OZPF *o výši odvodů za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu rozhodne orgán ochrany zemědělského půdního fondu podle přílohy k tomuto zákonu v návaznosti na pravomocné rozhodnutí vydané podle zvláštních předpisů*, ve znění účinném od 1.1.2011 do 31.3.2015. Tedy v době podání obou žádostí a vydání rozhodnutí (rozhodnutí Městského úřadu Hlinsko ze dne 29. 6. 2012, č.j.: HI 12403/2012/OŽP a dne 20. 1. 2014, č.j. HI 1229/2014/OŽP) toto ustanovení novelizováno nebylo, správní orgán proto postupoval zcela správně, když obě správní řízení spojil ve smyslu ust. § 140 odst. 1 správního řádu vzhledem ke skutečnosti, že řízení se týkala téhož předmětu řízení a téhož účastníka a nebránila tomu povaha věci, účel řízení anebo ochrana práv nebo oprávněných zájmů účastníků. Správní orgán prvního stupně rozhodl o odvodech dle právní úpravy účinné v době podání obou žádostí a při rozhodnutí vycházel z uvedených rozhodnutí Městského úřadu Hlinsko, OZPF. Z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vyplývá, že při rozhodování postupoval dle právního stavu ke dni nabytí právní moci rozhodnutí vydaného podle zvláštních právních předpisů, tedy rozhodnutí stavebního úřadu č.j. HI 12403/2012/OŽP a č.j. HI 1229/2014/OŽP, jak vyplývá z přechodných ustanovení zákona o ochraně zemědělského půdního fondu. Při konkrétním výpočtu správní orgán prvního stupně vycházel z přílohy č. 1 zákona OZPF, Sazebníku odvodů za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu a cena za výměru pozemku byla vypočítána dle vyhlášky č. 3/2008 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „oceňovací vyhláška“), platné v době podání žádostí, resp. právní moci rozhodnutí Městského úřadu Hlinsko o souhlasu s odnětím. První závazné stanovisko řeší výměru 0,4550 ha a dle § 9 odst. 6 tehdy platného zákona uvádí orientační výši odvodů 46,62 Kč/m², za použití oceňovací vyhlášky

platné od 1. 1. 2011, když rozhodnutí Městského úřadu Hlinsko nabylo právní moci 5. 10. 2012. Druhé závazné stanovisko řeší výměru 0,3887 ha a dle § 9 odst. 6 tehdy platného zákona uvádí orientační výši odvodů 53,46 Kč/m², za použití oceňovací vyhlášky platné od 1. 1. 2014, když rozhodnutí Městského úřadu Hlinsko nabylo právní moci 25. 2. 2014. Tomuto postupu správního orgánu nelze nic vytknout. I když v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o stanovení odvodů není výslovně uvedeno, že různé částky za 1 m² jsou způsobeny započítáním částek různých oceňovacích vyhlášek platných v době podání obou žádostí, nemá tato skutečnost vliv na zákonnost rozhodnutí, když výsledná částka je uvedena a zapracována u obou ploch navržených žalobcem správně.

Dále žalobce rozporuje plochu odnímanou ze zemědělského půdního fondu. Jak vyplývá z listu vlastnictví č. 373 platného v době podání první žádosti žalobce a ke dni vydání závazného stanoviska (souhlasu) k trvalému odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu Městského úřadu Hlinsko, tedy ke dni 29. 6. 2012 (č.j. HI 12403/2012/OŽP), výměra předmětného pozemku ve vlastnictví žalobce byla 0,8437 ha, což tvořilo výměru požadované části pozemku k vynětí na základě žalobcem podaných žádostí. Ke dni podání druhé žádosti (podané dne 11.1.2014) a tedy i následného vydání závazného stanoviska (souhlasu) dne 20.1.2014 (č.j. HI 1229/2014/OŽP) byla výměra předmětného pozemku sice 0,7939 ha, jak vyplývá z listu vlastnictví č. 373 pořízeného dne 11.1.2014, avšak nelze opomenout výměru nově vzniklého pozemku par. č. 267 (stavba „Pekla“), která činí 0,0498 ha, což je právě žalobce sporovaný rozdíl. Tuto výměru nebylo možno opomenout při stanovení odvodu proto, že původně v době podání první žádosti byla součástí dotčeného pozemku par. č. 1168/1, tedy i tato plocha zemědělské půdy byla dotčena změnou vyžadující odnětí ze ZPF, a tudíž i příslušnou úhradu odvodu za toto odnětí.

Krajský soud rovněž souhlasí s žalovaným, že pokud žalobce věděl, že nehodlá využít část odnímané půdy, mohl se odvolat proti rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 27.1.2014, č.j. HI 1604/2014/SÚ, ve kterém byla stanovena výměra stavebního pozemku (tak jak ji požadoval žalobce) nebo požádat o jeho změnu, pokud již rozhodnutí nabylo právní moci. Správní orgán prvního stupně i žalovaný následně při rozhodnutí o odvodech zcela správně vycházely dle ust. § 11 odst. 2 věty první zákona OZPF ze závazných stanovisek a následujících stavebních rozhodnutí, kde odnímaná výměra pozemku byla celkem 0,8437 ha, a ze skutečného stavu pozemku zjištěného při místním šetření dne 26.10.2015. Místní šetření bylo provedeno dne 26.10.2015 ve smyslu ust. § 54 správního řádu. Z místního šetření byl vyhotoven zápis (č.j. HI 21481/2015/OŽP) a přítomen byl Ing. L. Z. jako zástupce investora stavby (žalobce). Žalobce v souvislosti s místním šetřením namítá, že bylo zahájeno před zahájením správního řízení o stanovení odvodů a že o něm nebyl informován. Správní řízení ve věci trvalého odnětí půdy ze ZPF bylo ve smyslu ust. § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno dnem, kdy žádost došla věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. První žádost žalobce podal dne 27. 6. 2012, druhou žádost podal žalobce dne 11. 1. 2014, místní šetření tedy bylo provedeno po zahájení obou správních řízení. Dne 25.11.2015 byla z moci úřední zahájena řízení o odvodech za trvalé odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu a obě správní řízení byla spojena ve smyslu ust. § 140 odst. 1 správního řádu, protože tomu nebránila povaha věci, účel řízení ani ochrana práv či zájmů účastníků. Námitka žalobce, že místní šetření, tedy důkazní prostředek, bylo provedeno před zahájením správního řízení, nemůže obstát, neboť rozhodnutí bylo vydáno na základě provedení důkazu zápisem na místním šetření pořízeným, k němuž se žalobce měl možnost v průběhu správního řízení vyjádřit. Tedy podstatné je, že důkaz, zápis z místního šetření se stal součástí správního spisu, přičemž žalobce měl možnost

jeho věrohodnost v průběhu správního řízení zpochybnit. Žalobce byl totiž dne 25.11.2015 usnesením (č.j. Hl 23537/2015/OŽP) vyzván, aby do 7 dnů od doručení tohoto usnesení navrhl důkazy a činil jiné návrhy ve správním řízení, to však neučinil. Žalobce tak nebyl nijak poškozen, když se zejména místního šetření zúčastnil jeho zástupce Ing. L. Z., tedy o místním šetření žalobce prokazatelně věděl, a když mu byla zachována možnost procesní obrany v průběhu správního řízení. Při místním šetření bylo zjištěno, že je celý pozemek žalobce oplocen a stavební činnosti na celém pozemku byly zahájeny a probíhají zřejmě již několik let. Dle zápisu z místního šetření se na pozemku nacházela stavba „Pekla“ s terasou, přístupové komunikace, zpevněné plochy a plochy ke stání vozidel, cihelno - kamenné stavby a kamenný val, velká deponie zeminy a cihelno -kamenný vstup. Uvedené je podloženo dalším důkazem fotodokumentace (leteckých snímků), z nichž vyplývá, že celý pozemek žalobce je oplocen a stavebními a pomocnými pracemi znehodnocen. Námitka žalobce proti zjištěnému skutkovému stavu věci o jeho nemožnosti účastnit se místního šetření tak není ve vztahu k zákonnosti žalovaného rozhodnutí důvodná. Dokazování nebylo ve smyslu ust. § 51 správního řádu zatíženo takovou vadou, která by byla způsobilá poškodit žalobce na jeho procesních právech a která by byla způsobilá vyvolat nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Za situace, kdy žalobce nespороval věrohodnost fotografií, nelze rozumně předpokládat, že po zahájení správního řízení (cca měsíc po místním šetření) by byl na základě místního šetření prokázán odlišný skutkový stav věci, což žalobce ani netvrdil. Nelze přitom zapomínat na to, že procesní úprava slouží k realizaci hmotné právní úpravy, tedy není účelem sama o sobě. V dané věci přitom nebylo prokázáno, že by byl žalobce použitím důkazu získaného z důkazního prostředku provedeného před zahájením řízení, které se zahajuje z moci úřední, poškozen. Naopak lze ještě doplnit, že správní orgány zpravidla činí před zahájením řízení šetření, na jejichž základě zahajují řízení z moci úřední, jak vyplývá z ust. hlavy V. správního řádu.

Především z důvodu provedené stavební činnosti tak nemohl být odnímaný pozemek menší, když, jak je prokázáno leteckými snímky dotčené plochy, touto stavební činností došlo k realizaci projektu na celém pozemku, když pomocné stavební práce probíhaly i v části pozemku, o které žalobce tvrdí, že na ní projekt realizovat nebude. Provedenou stavební činností došlo k znehodnocení pozemku. Neobstojí tak ani námitka žalobce, že správní orgán prvního stupně měl ve svém rozhodnutí o odvodech zohlednit skutečnost, že stavební řízení ohledně části pozemku, kde měl být realizován systém vsakování, bylo zastaveno usnesením ze dne 7.12.2015, když z příložené spisové dokumentace prokazatelně vyplývá, že celý pozemek žalobce byl stavebními a pomocnými pracemi upraven a znehodnocen.

Správní orgán prvního stupně i žalovaný při přezkumu rozhodnutí vycházely zcela správně z žalobcem předložených podkladů, konkrétně z žádostí žalobce ze dne 27.6.2012 a ze dne 11.1.2014, kdy v první žádosti bylo požadováno odnětí půdy o velikosti 0,4550 ha a ve druhé 0,3887 ha, dále ze závazných stanovisek Městského úřadu Hlinsko týkající se souhlasu k trvalému odnětí části předmětného pozemku ze dne 29.6.2012, č.j. Hl 12403/2012/OŽP a ze dne 20.1.2014, č.j. Hl 1229/2014/OŽP, které byly zapracovány do rozhodnutí stavebního úřadu (pod č.j. Hl 17585/2012/SÚ a č.j. Hl 1604/2014/SÚ) a především ze skutečného stavu terénu, kdy bylo ze zápisu z místního šetření a z pořízených fotografií (leteckých snímků) prokázáno, že práce na výstavbě, úprava terénu a tedy stavební činnost na celém pozemku byly zahájeny a probíhají. Skutkový stav byl dle názoru krajského soudu zjištěn dostatečně. Obě stavební rozhodnutí jsou platná pro celkovou výměru 0,8437 ha, správní orgán prvního stupně tak neměl jinou zákonnou možnost než stanovit odvody na tuto plochu stanovenou

v příslušných rozhodnutích, tj. na celou plochu záměru 0,8437 ha. Orgán OZPF tak zcela správně vycházel z těchto rozhodnutí a ze skutečného stavu pozemku, kdy bylo zjištěno, že pozemek v jeho původní výměře je celý využit stavební činností a je celý oplocen. V tomto ohledu postupu správního orgánu prvního stupně, ani žalovaného, že takové rozhodnutí považoval za správné, nelze nic vytknout.

Je přitom třeba dodat, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění, což v této věci činí (viz např. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47).

Pokud části záměru žalobce nehodlá realizovat, čemuž letecké snímky a další skutečnosti zjištěné při místním šetření neodpovídají, musí nejprve požádat o změnu stavebních rozhodnutí příslušný stavební úřad. V takovém případě by záleželo na posouzení příslušného orgánu OZPF, který by musel posoudit, zda je možné půdu navrátit do ZPF skrze příslušné rekultivace.

Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Náklady řízení:

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšný žalovaný se tohoto práva při jednání soudu vzdal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 9. února 2017

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Vrabcová